

2) Francouzské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 217, 21.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — Salzburger Flughafen GmbH v. Umweltsenat

(Věc C-244/12) (¹)

(„Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Článek 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 — Záměry, na něž se vztahuje příloha II — Práce na rozšíření infrastruktury letiště — Přezkum na základě prahových hodnot nebo kritérií — Článek 4 odst. 3 — Výběrová kritéria — Příloha III bod 2 písm. g) — Hustě osídlené oblasti“)

(2013/C 156/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Salzburger Flughafen GmbH

Žalovaný: Umweltsenat

Za přítomnosti: Landesumweltanwaltschaft Salzburg, Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgerichtshof — Výklad směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248), ve znění směrnice Rady 97/11 ze dne 3. března (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03, s. 151) — Projekty podléhající posouzení — Rozšíření letiště — Právní úprava členského státu, která stanoví posouzení vlivů takového projektu na životní prostředí pouze v případě zvýšení ročního počtu letů nejméně o 20 000 dalších letů

Výrok

1) Ustanovení čl. 2 odst. 1, jakož i čl. 4 odst. 2 písm. b) a čl. 4 odst. 3 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, brání vnitrostátní právní úpravě, podle které záměry týkající se změny infrastruktury letiště, na které se vztahuje příloha II této směrnice, podléhají posouzení vlivů na životní prostředí pouze tehdy, pokud v důsledku těchto záměrů vzroste počet pohybů letadel alespoň o 20 000 ročně.

2) Jestliže členský stát na základě čl. 4 odst. 2 písm. b) směrnice 85/337, ve znění směrnice 97/11, pro záměry, na které se vztahuje příloha II této směrnice, stanoví takovou prahovou hodnotu, jako je prahová hodnota dotčená v původním řízení, která je neslučitelná s povinnostmi stanovenými v čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 3 této směrnice, mají ustanovení čl. 2 odst. 1, jakož i čl. 4 odst. 2 písm. a) a čl. 4 odst. 3 uvedené směrnice přímý účinek, který vede k tomu, že příslušné vnitrostátní orgány musí zajistit, aby bylo nejprve přezkoumáno, zda dotčené záměry mohou mít významný vliv na životní prostředí, a pokud ano, aby bylo posouzení takových vlivů provedeno.

(¹) Úř. věst. C 235, 4.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Napoli — Itálie) — Oreste Della Rocca v. Poste Italiane SpA

(Věc C-290/12) (¹)

(„Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 2 — Oblast působnosti rámcové dohody — Agentura práce — Dočasné přidělení pracovníků agentury práce k výkonu práce u uživatele — Po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou“)

(2013/C 156/24)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Účastníci původního řízení

Žalobce: Oreste Della Rocca

Žalovaná: Poste Italiane SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Napoli — Výklad ustanovení 2 a 5 směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368) — Rozsah působnosti — Použitelnost směrnice na agentury práce — Možnost, aby tyto agentury uzavíraly po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou s pracovníky agentury práce z důvodu okolností, které odůvodňují dočasnou povahu pracovního poměru mezi pracovníkem agentury práce a uživatelem